

FKK 5

Sezona 2024/25

Dolgo pričakovano

FKK 5 Sezona 2024/25

3. in 4. april 2025 ob 19.30
Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Dolgo pričakovano

Orkester Slovenske filharmonije

Kahi Solomnišvili

dirigent

Tomoki Sakata

klavir

Ana Dolžan

koncertna mojstrica

Črt Sojar Voglar (1976)

Radostna uvertura*

Johannes Brahms (1833–1897)

Koncert za klavir in orkester št. 1 v d-molu,
op. 15

Maestoso

Adagio

Rondo. Allegro non troppo

Johannes Brahms

Simfonija št. 1 v c-molu, op. 68

Un poco sostenuto – Allegro

Andante sostenuto

Un poco allegretto e grazioso

Adagio – Più andante – Allegro non troppo, ma con brio

* Novo delo

Črt Sojar Voglar sodi med tiste slovenske skladatelje srednje generacije, ki skušajo stkati bolj tesne vezi s širšim poslušalstvom, kar pomeni, da se v svojih delih izogiba uporabe najradikalnejših kompozicijskih sredstev, ki jih je prinesel povojni modernizem. Zato bi lahko trdili, da je za njegov opus značilna nekakšna zgodovinska privzdignjenost, tudi žanrska neodvisnost, saj vrednostni kriteriji, ki jim skuša biti zavezan, niso več modernistična inovativnost, estetska avtentičnost in zvestoba visoki umetnosti. Skladatelj priznava, da je moral za doseg večje komunikativnosti slog postopno širiti, kar pomeni, da imamo opravka z eklektičnim sopostavljanjem raznovrstnega, ki pa ni usmerjeno v postmodernistično stopnjevanje semantičnih kvalitet glasbe, temveč ga gre razumeti kot izkoriščanje širokega nabora glasbenih sredstev, ki služijo predvsem vzpostavljanju kontrastov med preprostim in kompleksnim, zaradi česar v glasbi Sojarja Voglarja odkrijemo »sobivanje ritmične enostavnosti z bolj ali manj kontrolirano aleatorično razpršenostjo ter sobivanje tonalno ali modalno določljivih melodično-harmonskih momentov s clustri in mikrotonalnostjo«. Takšen slogovni oris je širok, vanj pa se steka tako tradicija modernizma kot tudi celotna zgodovinska dediščina zahodnoevropske glasbe. Vštric s spoznanjem, da se skladatelj ne odloča za takšno sopostavljanje, da bi njegova glasba prebujala samorefleksivnost, gre tudi skladateljeva misel, da »ideje za ustvarjanje ponavadi nastajajo iz navdušenja ob poslušanju čudovite glasbene mojstrovine. Ob teh občutkih se mi vsakič poraja misel: ‚Kako čudovita skladba. Ali zmorem tudi jaz kaj podobnega?‘ In tako

se proces začne.« Avtentičnost ni nujen predpogoj estetsko relevantnega; pretekli model skladatelju služi kot sprožilec fantazije, a hkrati tudi kot model za lastno kompozicijo in v recepcijskem procesu kot znani nabor kodov, ki jih poslušalci obvladajo, zaradi česar dela lažje vzpostavljajo vsebinski odnos. Da torej ne gre za reflektivni dialog s preteklo glasbo, temveč predvsem za uporabo modelov s komunikativnim glasbenim kodom, potrjuje tudi skladateljevo priznanje: »Vselej pa imam v mislih poslušalce.« Značilno je torej prepričanje, da modeli glasbe preteklosti odpirajo komunikacijo onkraj zgodovinskega konteksta, da je torej mogoče ohranjati umetniško avtentičnost in vrednost tudi z naborom sredstev in modelov, ki so bili razviti v nekem drugem duhovnozgodovinskem okolju, kar potrjuje misel o možnosti »brezzgodovinske« glasbe.

Sojar Voglar je sicer študiral kompozicijo na ljubljanski Akademiji za glasbo pri prof. Marku Mihevcu, kasneje pa se je zaposlil kot učitelj teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Njegov opus je izjemno bogat in obsega dela za najrazličnejše zasedbe in žanre, pri čemer gre prav gotovo izpostaviti številna koncertantna dela, v katerih se zna prilagoditi idiomatiki solističnega inštrumenta in specifičnim zahtevam solista, ter dela za komorne zasedbe. O svojem novem delu je zapisal: »**Radostna uvertura** je nastala kot dvojni poklon: en delež pripada Slovenski filharmoniji kot

zahvala za zaupanje v mojo glasbo, drugega pa namenjam samemu sebi v čast tridesetletnici svoje odločitve, da postanem skladatelj. Moje glasbeno udejstvovanje je šlo skozi raznovrstna pota umetniških vzponov in občasnih padcev, skozi različna nihanja interesov glede zasedb in osebnih dogodkov v življenju ... Tako je *Radostna uvertura* pogled v preteklost in prihodnost, izpoveduje pa trenutek sedanjosti. Vsebinsko in čustveno precej neobremenjen glasbeni stavek, ki nas pelje od začetne okretne, pa vendar nekoliko nemirne zvočnosti skozi vznemirljivo liričnost do dramatično vedrega zaključka, je prav tako sinteza želje naročnika in osebne spodbude, da z nekoliko manjšim simfoničnim korpusom napišem učinkovito glasbeno delo brez dodatnih igralkanj z zvočnimi barvami ali pozunanjenimi efekti.«

Robert Schuman je 27. februarja 1854 skočil z mostu v Ren in tako poizkusil storiti samomor, ki bi za vekomaj utišal glasove, ki jih je slišal, nato tudi neprekinjeno brnenje tona *a* in nenavadne podobe angelov, ki so se spreminjale v peklenške nočne more. Toda iz reke so ga rešili ribiči, zato je kasneje sam zaprosil, da bi mu poiskali zatočišče v primerni ustanovi, saj se je bal, da bi znal v neprištevnikih trenutkih kaj slabega storiti svojim bližnjim, predvsem zmeraj številčnejši družini.

Takoj, ko je slišal za katastrofo, je v Düsseldorf pohitel **Johannes Brahms**, ki je želel pomagati skladateljevi ženi, sicer slavni pianistki in skladateljici Clari Schumann, ki je pričakovala že sedmega otroka. Samo nekaj mesecev poprej je Brahms prvič obiskal zakonca Schumann kot mlad, še neznan, a izrazito obetajoč skladatelj.

Schumannova sta takoj prepoznala njegovo nadarjenost in v svojem glasilu *Neue Zeitschrift für Musik* je Schumann Brahmsa napovedal kot pravega Beethovnovskega naslednika. Zato ne preseneča, da se je mladi Brahms čutil dolžnega priskočiti na pomoč v težkih trenutkih – preselil se je v Düsseldorf in pomagal Clari pri vzgoji otrok in urejevanju Robertovih rokopisov. Tako sta Clara in mladi Johannes preživljala vedno več časa skupaj, njuno prijateljstvo se je vse bolj poglobljalo in v pismu prijatelju je Brahms priznal: »Pogosto se moram na silo zadrževati, da je ne bi samo tiho objel,« medtem ko je Clara v svoj dnevnik zapisala, da »med nama vlada najbolj popolno soglasje. [...] Ne privlači me njegova mladost, [...] ne, pri njem ljubim bister um, veličastno nadarjeno osebnost, plemenito srce.« Schumann je ostal v ustanovi, kjer ga je kar dve leti, vse do njegove smrti, po nasvetu zdravnikov v obdobjih lucidnosti lahko obiskoval Brahms, ne pa tudi Clara. Šele po Schumannovi smrti sta se Brahms in Clara z družino odpravila v Švico, kjer so se morali odviti usodni dogodki, po katerih sta se ljubezenski poti obeh ločili – ostala sta tesna prijatelja, Clara se ni več poročila, Brahms pa je ostal samski do konca življenja.

Brahmsa so se tragični dogodki s Schumannovim poizkusom samomora izrazito dotaknili in takoj se je prebudila njegova ustvarjalnost. Začel je pisati sonato za dva klavirja, a je kmalu ugotovil, da mu samo dva klavirja ne zadostujeta in da potrebuje cel simfonični orkester – tako se je prvič skušal spopasti s tem velikim žanrom. Toda kot izrazito samokritičen ustvarjalec s tremi stavki ni bil zadovoljen in šele leto dni kasneje se mu je posvetilo, kakšna bi lahko bila rešitev. Clari je pisal: »Predstavljam si, kaj sem sanjal sinoči! Iz svoje nesrečne simfonije sem napravil klavirski koncert.«

Johannes Brahms

Začetek obsežnega **Koncerta za klavir in orkester št. 1 v d-molu**, ki v svoji zasnovi še presega Beethovnov *Peti klavirski koncert*, se zdi kot neposreden odziv na Schumannov poskus samomora. Iz globin orkestra zagrmi kataklizmični nizki *D*, medtem ko godala prinesejo ostro melodijo v na videz »napačni« tonaliteti B-dura. Konflikt med obema tonalitetama takoj ustvari močno napetost, ki se bo razvijala skozi celoten stavek. Ko nevihta uvoda napreduje, glasba neizogibno prestopi v izhodiščni d-mol, kar vodi do mehke, melanholične melodije. Šele nato vstopi pianist z novo, tiho melodijo, zatem pa prevzame še burno melodično gradivo orkestrskega uvoda, ki tokrat vodi do nove teme v F-duru. Stavek je zasnovan izrazito dramatično in zdi se, da v središču skladateljevih premislekov ni več prizadevanje, kako bi čim več prostora namenil razkazovanju pianistove virtuoznosti in navideznega boja z orkestrom, temveč posredovanje izrazite emocionalne ideje, seveda oblečene v prečiščen glasbeni stavek, v katerem lahko odkrijemo tako poteze zvestobi veliki glasbeni tradiciji kot tudi vizionarske poglede v prihodnost. Slednje je mogoče razbrati tudi iz drugega stavka, ki naj bi bil po Brahmsovih lastnih besedah nežen portret ljubljene Clare. Njej pa se je zdel ob prvem poslušanju celoten stavek nekako »cerkven«. Uvod zares spominja na renesančno zborovsko glasbo, kar le še potrjuje dejstvo, da je Brahms pod prvih pet taktov melodije v godalih zapisal »Benedictus qui venit in nomine Domini!« Po uvodni tolažeči

melodiji vstopi solist, ki renesančni kontrapunkt zamenja za bolj osebno, subjektivno meditacijo. Orkester in solist se izmenjujeta, pri čemer dajeta občutek, da je orkester zbor, ki poje, solist pa posameznik, zatopljen v misli. Več težav je skladatelju predstavljal zadnji stavek, a rešitev je ponovno našel v združevanju starega in novega. V strukturalnem pogledu se zdi stavek povzet po modelu Beethovnovnega *Tretjega klavirskega koncerta*, toda pričenja se s temo, oblikovano po Bachovem zgledu in na katero se takoj odzove orkester. Ta glavna tema se v nadaljevanju izmenjuje s kontrastnimi – tako liričnimi kot tudi bolj kljubovalnimi – epizodami, kar vodi do kode, v kateri glavna tema zazveni v svetlejšem D-duru.

Občinstvo na prvi izvedbi koncerta ni bilo navdušeno, saj je najbrž pričakovalo »lažje« in krajše delo, vsebinsko neobremenjeno, z večjim poudarkom na razkazovanju virtuoznosti. A podobno zadržani so bili odzivi tudi ob krstni izvedbi ***Simfonije št. 1 v c-molu***, ki jo je Brahms dokončal razmeroma pozno, leta 1876 pri triinštiridesetih letih, ko se je že uspešno dokazal kot avtor klavirske, komorne in vokalne glasbe. Vendar to nikakor ne pomeni, da se ni z vprašanji simfonične forme ukvarjal že mnogo poprej. Tako je še pred prvo simfonijo napisal dve serenadi (op. 11 in op. 16), mojstrske *Variacije na Haydnovo temo*, kot smo spoznali, pa se je z idejo simfonije spopadal tudi usodnega leta 1854. Nato je leta 1862 Clari Schumann poslal še en nov stavek simfonije, ki pa je ni nadaljeval, in še leta 1872 je v znamenitem pismu dirigentu Hermannu Leviju zapisal: »Nikoli ne bom napisal simfonije! Ne moreš si predstavljati, kako je, če za seboj vedno slišiš korake takšnega velikana.« Brahms je seveda meril na Beethovna, ki je s svojimi devetimi

simfonijami zapustil tako mogočen simfonični cikel, da se mu ni mogel ogniti več noben kasnejši ustvarjalec. Še dodatno pa je Brahms občutil težo Beethovnovnega bremena zato, ker je Robert Schumann že po prvem srečanju z Brahmsom preroško zapisal, da bo mladi skladatelj »oblekel Beethovnov plašč«. Kako dolga in mogočna je bila Beethovnova senca, razkriva tudi odziv občinstva po krstni izvedbi Brahmsove *Prve simfonije*. Dirigent Hans von Büllow je Brahmsovo simfonijo razglasil kar za »Beethovnovno *Deseto*«, pri čemer je mnogim v oči padla predvsem nenavadna podobnost med znamenito temo *Ode radosti* in temo Brahmsovega finala. Skladatelj je podobnost komentiral z besedami: »To lahko ugotovi prav vsak bedak!«

Pod drobnogledom pa lahko razberemo, da Brahmsovo delo niti ni tako zelo zavezano Beethovnovim zgledom. Nenavaden je že počasni začetek. Nad tragičnim pedalnim tonom pavk se počasi razvijata dve kromatični liniji: vzdigajoča se v violinah in spuščajoča v pihalih. Prvi trije toni te glasbene misli v nadaljevanju ne zaznamujejo samo prvega stavka, temveč simfonijo v celoti. Brahms je v pismu Clari Schumann zapisal, da prvi stavek ni glasba, ki bi lahko vsem ugajala. Verjetno je pri tem meril na značilno motivično-tematsko delo, ki je tako gosto in ekonomično dodelano, da je iz njega precej težko razbrati jasne melodične obrise. Logika izpeljevanja, ki je ponavadi zaznamovala srednji del sonatnega stavka, se je zdaj preselila že v samo najavljanje tematskega gradiva. Mnoge razlagalce Brahmsove *Prve simfonije* je motilo tudi to, da sta srednja stavka bistveno krajša od okvirnih. Vendar v resnici ne gre za neuravnoteženost – Brahms ju razume kot

medigri, razpeti med dve veliki simfonični izjavi. V počasnem stavku prevladujeta diatonična harmonija in jasno izpostavljena tema v oboi, ki je v kodi instrumentirana na precej izviren način (do »besede« pridejo oboa, solistična violina in rog). Sledeči stavek ni robusten scherzo, kot je bilo to značilno za Beethovna, temveč je to bolj tankočutno oblikovana komorna glasba, v kateri v ospredje stopa misel v klarinetu, pri čemer ne gre spregledati vrhunske arhitektonske oblikovanosti teme, katere drugi del je le inverzija prvega (intervali ostanejo nespremenjeni, spremeni se le njihova smer). Po takšnem »izraznem« oddihu sledi mogočni finale. Ta se začne najprej z mračnimi toni počasnega uvoda, s katerimi nas skladatelj zelo jasno vrača v atmosfero prvega stavka. Vendar se gosti oblaki temnih godal počasi razpirajo. Najprej se odprejo misli v solističnem rogu, ki jo je Brahms domislil nekje v gorah in jo že leta 1868 zapisal na rob razglednice, ki jo je poslal oboževani Clari, nato pa sledi predstavitev koral in še himnično razpete melodije, v kateri je zares mogoče zagledati obrise slavne Beethovnovе melodije, ki jo danes poznamo kot himno Evrope. Od tu naprej simfonija utripa v slovesnih ritmih, ki se proti koncu še enkrat umaknejo koralu. Zdi se, da je Brahms Beethovno senco premagal.

Gregor Pompe

Kahi Solomnišvili

dirigent

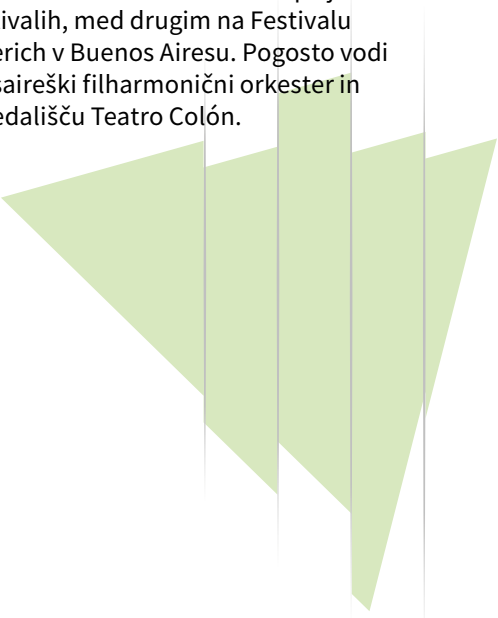

Foto: Dejan Bulut

Gruzijski dirigent **Kahi Solomnišvili** je glasbeno kariero začel kot pianist ter se javnosti predstavil na najrazličnejših koncertih in festivalih. Leta 2007 je bil sprejet na študij dirigiranja na Državnem konservatoriju v Tbilisiju, kjer je šest let pozneje dokončal magisterij. Ob študiju se je udeleževal izobraževanj iz opernega in simfoničnega dirigiranja pri Gianluci Marcianu, takratnem glavnem dirigentu Državnega gledališča Opera in balet v Tbilisiju.

Od leta 2014 je glavni dirigent v omenjenem tbilisijskem gledališču, leta 2017 je to mesto pridobil tudi pri Gruzijem filharmoničnem orkestru, s katerim je v preteklosti že sodeloval, v sezoni 2024/25 pa je prevzel še mesto glavnega dirigenta Orkestra Slovenske filharmonije.

Leta 2017 je prejel nagrado Tsinandali na področju glasbe in leta 2021 na istoimenskem festivalu nastopil v vlogi pomočnika dirigenta. Od leta 2022 asistira svetovno znanemu dirigentu Charlesu Dutoitu, sodeloval pa je še s Poljsko baltsko filharmonijo Frédéric Chopina v Gdansk, izraelskim orkestrom Sinfonietta Beer-Shava, Tbilisijskim državnim komornim orkestrom – Gruzijem Sinfonietto, Filharmoničnim orkestrom iz Monte Carla in različnimi mladinskimi orkestri. Nastopil je na mnogih festivalih, med drugim na Festivalu Marthe Argerich v Buenos Airesu. Pogosto vodi tudi Buenosaireški filharmonični orkester in dirigira v gledališču Teatro Colón.

A decorative graphic at the bottom of the page consists of several overlapping, light green, downward-pointing triangles of varying sizes, creating a layered, abstract effect.

Tomoki Sakata

pianist

Foto: Hideki Namai

Japonski pianist **Tomoki Sakata** se je že pri devetnajstih letih na Mednarodnem klavirskem tekmovanju Van Cliburn uvrstil med šest finalistov. Leta 2016 je na Mednarodnem klavirskem tekmovanju Franza Liszta prejel prvo nagrado in še šest posebnih nagrad, leta 2021 pa na Tekmovanju kraljice Elizabete zasedel četrto mesto.

Koncertiral je že v Evropi, Aziji, Združenih državah Amerike in Afriki. Kot solist je nastopil z Deželno kapelo mesta Halle, Belgijskim državnim orkestrom, Češkim narodnim simfoničnim orkestrom, Madžarskim narodnim filharmoničnim orkestrom, Budimpeškimi simfoničnim orkestrom, Orkestrom Madžarske državne opere, Orkestrom Sofijske filharmonije, Simfoničnim orkestrom iz Fort Wortha, Maroškim filharmoničnim orkestrom,

Simfoničnim orkestrom NHK, Tokijskim metropolitanskim simfoničnim orkestrom in Simfoničnim orkestrom Yomiuri Nippon.

Sodeloval je z dirigenti, kot so Leonard Slatkin, Aleksander Lazarev, Yan Pascal Tortelier, Vladimír Válek, Sascha Goetzel, Jonathon Heyward, Howard Griffiths, Hugh Wolff, János Kovács, Andrea Battistoni, Tadaaki Otaka, Eidži Oue in Kazuši Ono ter kot komorni glasbenik nastopil s člani Godalnega kvarteta Tokio in Godalnega kvarteta Brentano.

Udeležil se je več mednarodnih glasbenih festivalov, med drugim festivalov Verbier in Kissingenško poletje, Beethovnovega festivala v Bonnu, Mednarodnega glasbenega festivala Leoš Janáček, Bruseljskega klavirskega festivala in Pomladnega festivala v Tokiu.

Udejestvuje se tudi kot skladatelj. Njegove skladbe so že večkrat zazvene na odrih pomembnejših japonskih koncertnih dvoran, založba Ongaku No Tomo pa je izdala več njegovih klavirskih priredb.

Februarja 2022 je debitiral še kot dirigent in izza klavirja vodil Kanagawski filharmonični orkester, s katerim je izvedel dva koncerta Wolfganga Amadeusa Mozarta.

Erazem
Žganjar
flavtist

Hvala,
ker nas
podpirate.

mladi
upi

mladi-upi.si

Partnerji projekta:

Zavod
Vse bo v redu

POP

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

eurolakat

DELO

otpbanka

in2

T2

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

HITRADIO
center

BTG

COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

GENEPLANET

April 2025

PVC 5

Mistično

6. april 2025 ob 19.30

predkoncertni pogovor ob 18.30

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Stephen Layton *dirigent*

Gal Faganel *violončelo*

Spored:

Arvo Pärt: Bogorodice Devo | *Mati Božja*

Tribute to Caesar | *Davek cesarju*

Morning Star | *Zvezda jutranjica*

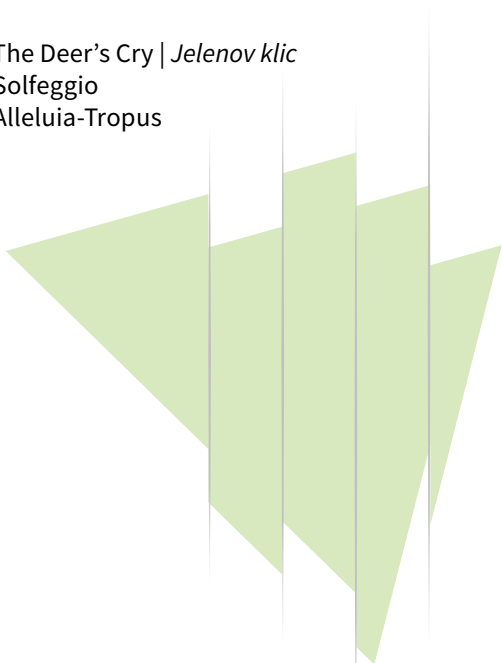
Damijan Močnik: Genesis | *Stvarjenje*

Johann Sebastian Bach: Suita št. 1 v G-duru,
BWV 1007

Arvo Pärt: The Deer's Cry | *Jelenov klic*

Solfeggio

Alleluia-Tropus

SIM 3

Sobotna izobraževalna matineja

12. april 2025 ob 11.00

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

**Predstavitelj skladb s sporeda
koncerta SOS 3**

Predstavitelj bo vodil **dr. Gregor Pompe**.

SOS 3

Odrešujoče

16. april 2025 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Sylvain Cambreling *dirigent*

Thomas Jesatko *basbariton*

Boris Ostan in **Maks Dakskobler** *recitatorja*

Spored:

Bernd Alois Zimmermann:

Ich wandte mich und sah an alles Unrecht, das
geschah unter der Sonne | *Spet sem se ozrl in
videl vsa zatiranja, ki se dogajajo pod soncem* –
ekleziastično dejanje

Olivier Messiaen:

Et exspecto resurrectionem mortuorum |
In čakam na vstajenje mrtvih

Slovenska
filharmonija

DOBRODELNO

KONCERT ZA DIHALA

Zbrana sredstva bodo namenjena za nakup bronhoskopske opreme za izvajanje diagnostičnih in terapevtskih posegov pri hudo bolnih otrocih, ki se zaradi bolezni dihal zdravijo na Pediatrični kliniki UKC Ljubljana.

PETEK
13. JUNIJ 2025
19.30

Dvorana Marjana Kozine
Slovenska filharmonija

Nakup vstopnic lahko opravite prek spleta ali na blagajni Slovenske filharmonije.

**Nakup vstopnic za koncert
in dobrodelne donacije**

Več informacij o dobrodelnem koncertu si lahko preberete na www.rklg.si.

Univerzitetni
klinični center ljubljana
University Medical Centre Ljubljana

Zbiranje: Zbirna hiša
Tivolski sprehajalci
Tivolski sprehajalci

Rotary
District 1912

europ^lakat

Sio1NET.

 DRUŽINA

TAM TAM

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na info@filharmonija.si.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Filharmonični klasični koncerti – FKK 5
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik
Avtor spremne besede: Gregor Pompe
Jezikovni pregled: Ana Kodelja
Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, marec 2025

Redakcija koncertnega lista je bila
končana 31. marca 2025.

ISSN 2350-5117

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

**Slovenska
filharmonija**